

Ձիթենիի պատմությունը. Հակոր 5

Իսրայելի ցրումը

Քրիստոսի ժամանակից առաջ (հատվածներ 3–14)

Ընտանի ձիթենին (Իսրայելը) սկսում է փտել (հատվածներ 3–4):

Տերն էտում և պարարտացնում է այն, մի քանի նոր ճյուղեր են աճում, սակայն նրա կատարը չորանում է (հատվածներ 4–6):

Հիմնական ճյուղերը հեռացվում են և պատվաստվում են վայրի ճյուղեր, նուրբ ճյուղերը թաքցվում են (հատվածներ 7–14):

Բնական ճյուղերը թաքցվում են այգու ամենաստորին մասում:

Չորացած ճյուղերը այրում են (հատվածներ 7, 9):

Վայրի ձիթենի (Հեթանոսներ, հատվածներ 7, 9)

Աստված տեսավ հին Իսրայելի ուխտադրությունը: Նա ուղարկեց մարգարեների, որ ապաշխարություն աղաղակեն, սակայն քչերը լսեցին: Նա թույլ տվեց, որ ամբարիշտները ոչնչանան և առաջ բերեց հեթանոսներին: Իսրայելի մի քանի արդար ճյուղերը ցրվեցին ամբողջ աշխարհով մեկ:

Քրիստոսի ժամանակը

(հատվածներ 15–28)

Բարի պտուղ (հատվածներ 15–18)

- Անբերրի հող, բարի պտուղ (հատվածներ 20–22)
- Ավելի անբերրի հող, բարի պտուղ (հատված 23)
- Պտուղ (այս ճյուղն այլևս չի հիշատակվում հատված 24)
- Լավ հող, լավ և վատ պտուղ (հատված 25)

Աստված տեսավ, որ Իսրայելը (հին արմատով ծառը) փրկվել էր և տվել բարի պտուղ: Իսրայելի ցրված ճյուղերը նույնպես տվել էին բարի պտուղ, բացառությամբ նեփիացիների ու լամանացիների, որոնց պտուղները մասամբ լավն էին, մասամբ՝ վատը:

Մեծ ուրացություն

(հատվածներ 29–49)

Վատ պտուղ (հատվածներ 29–37)

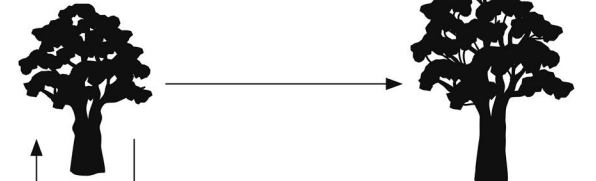
- Վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)
- Վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)
- Միայն վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)

Աստված տեսավ, որ քրիստոնեությունը (հին արմատով ծառը, կազմված է իսրայելացիներից, և՛ հեթանոսներից) դարձել էր անպետք, բայց արմատները դեռևս լավն էին: Բնական ճյուղերը, որ ցրվել էին, նույնպես անպետք էին դարձել:

Իսրայելի հավաքումը

Ավետարանը տարածվում է ամբողջ աշխարհով մեկ (հատվածներ 50–76)

Հազարամյակ (հատվածներ 76–77)

Բոլոր ծառերը մեկ են դառնում և տալիս բնական պտուղ (հատվածներ 74–76):

Բնական ճյուղերն աճում են, վայրի ճյուղերը այրվում (հատվածներ 57–58, 65–73):

Ցրված ծառերի ճյուղերը հետ են պատվաստվում մայր ծառին (հատվածներ 52–53):

Ցրված ծառերի ճյուղերը հետ են պատվաստվում մայր ծառին (հատվածներ 54–56):

Երբ վատ պտուղը նորից գա, լավ պտուղը կհավաքվի այգուց և այգին կայրվի կրակով (հատված 77):

Աստված և Նրա ծառաները վերականգնում են ավետարանն իր ողջ մաքրությամբ: Նրանք սկսել են հավաքել ցրված Իսրայելը և տանել Ավետարանն ամբողջ աշխարհին: Մինչ արդարությունն ավելանում է, ամբարիշտները ոչնչացվում են, մինչև ամբարշտություն չմնա (Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստը): Արդարությունը կտևի երկար ժամանակ (Հազարամյակ): Երբ չարը կրկին մտնի աշխարհ, Աստված արդարներին կառանձնացնի ամբարիշտներից և կմաքրի երկիրը կրակով: